

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 18Csp/108/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125207297
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dominika Vitteková PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2026:8125207297.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dominikou Vittekovou PhD. v spore žalobkyne: Božena Homolová, nar. 4.12.1945, bytom Októbrová 49, 080 01 Prešov, zast. JUDr. Ivo Babjak, advokát so sídlom Sov. Hrdinov 200/33, 089 01 Svidník, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpený: Remedium Legal, s. r. o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, o určení, že úver je bezúročný a bezpoplatkový a o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok takto

rozhodol:

I. Určuje, že úver poskytnutý na základe Úverovej zmluvy č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, § 10, v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol platby uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený klientovi. Neuvedenie správneho variabilného symbolu je považované za neuhradenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Určuje, že zmluvné podmienky uvedené v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 14. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta:- § 1, v znení: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,- EUR v prípade prvej upomienky a 12,- EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky.“- § 2, v znení: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,- EUR.“, sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami.

IV. Žalobkyni sa voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa podanou žalobou sa domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom, spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (právnym predchodcom žalobcu), a to úverovej zmluvy č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011 (ďalej len „Zmluva“) je bezúročný a bezpoplatkový. Rovnako tak namietal, že zmluvné podmienky uvedené v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 5 a 14 sú neprijateľnými.

2. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril namietajúc, že ide o príklad šikanózneho uplatňovania práva na súde. S prihliadnutím na § 54a Občianskeho zákonníka neexistuje žiadna možnosť pre veriteľa si čokoľvek titulom danej Zmluvy voči žalobkyni uplatniť. Vystáva potom zákonite otázka, akej potrebe žalobcu poslúži k dnešnému dňu takto podaná žaloba. Na predmetnú Zmluvu však je potrebné aplikovať § 10 ods. 1 ZoSÚ, keďže ide o kreditnú kartu (forma prečerpania), ktorý sa musí splatiť na požiadanie. Zmluva nemusela obsahovať RPMN ani priemernú hodnotu RPMN a ich prípadnú absenciu nemožno spájať s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Keďže Zmluva upravuje úrokovú sadzbu, ktorá je priamo závislá od výberov dlžníka, nemožno dospieť ani o absencii tejto náležitosti a Zmluvu nemožno považovať za bezúročnú a bezpoplatkov. Predmetná Zmluva spolu s jej neoddeliteľnou časťou (Úverovými podmienkami, Sadzobníkom) údaje dôležité pre posúdenie jej obsahu jednoznačne obsahuje, pričom je potrebné ju vykladať aj v kontexte Sadzobníka, teda úroková sadzba priamo závisí od výšky čerpania úveru - jednalo sa o kreditnú kartu (povolené prečerpanie). Pokiaľ žalobca ďalej poukazuje na absenciu splátky, toto vyznieva v čase po čiastočnom plnení zmluvy a 14 rokoch odo dňa jej uzavretia za nedôveryhodne, keďže celkom jednoznačne mal vedomosť o tom, koľko má platiť. Výška splátky je určená percentom – konkrétne 4 % z výberu, teda podľa používania karty (ktorú žalobca aj aktívne používal), čo je úplne bežná prax v obdobných zmluvných vzťahoch (kreditná karta, kedy splátka sa určuje podľa miery jej využívania). Je aj určená minimálna výška splátky vo výške 12,- €, pokiaľ by sa nevyužívala. neprijateľné nie je možné považovať akékoľvek zmluvné ustanovenie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ale musí ísť o nerovnováhu, ktorá podstatným spôsobom preváži misku váh na stranu veriteľa. Skutočnosť, že spotrebiteľ je v zmysle zmluvy povinný platiť prípadné poplatky, o ktorých je vopred informovaný, nie je pre takýto predpoklad základom. Žalovaný si dovoľuje poukazať na skutočnosť, že na to, aby sa predmetné ust. považovalo za neprijateľné musí ísť v prvom rade o neprimeranú sankciu. Žalobca však len všeobecne poukazuje na údajnú neprijateľnosť, avšak v žiadnom smere sa v podanej žalobe nevysporiada so skutočnosťou, že prečo ju považuje za neprimeranú. Považujúc podanie žaloby ako výkon práv odporujúcich dobrých mravov navrhol ju ako nedôvodnú zamietnuť alebo sankcionovať pokusy žalobcu aplikáciou ust. § 257 CSP.

3. V replike žalobkyňa zotrvala na svojej argumentácii.

4. Žalovaný právo repliky nevyužil.

5. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie a listinnými dôkazmi, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Žalobkyňa a právny predchodca žalovaného Zmluvu, v zmysle ktorej bol žalobkyni poskytnutý bezúčelový revolvingový úver s dohodnutou výškou úverového rámca 500 eur, výškou mesačne splátky: 4% z dlžnej čiastky, výškou ročnej úrokovej sadzby 26,28%, 11,88%* (pozn. súdu s hviezdikou) a za súčasne neuvedenej priemernej hodnoty úrokovej miery pre kreditné karty. K hviezdike bolo drobným písmom na konci strany Zmluvy uvedené cit: „v závislosti na výške vyčerpanej čiastky vid' Sadzobník“.

7. Zmluvná podmienka uvedená v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, § 10, znie: „Klient je povinný ako variabilný symbol platby uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený klientovi. Neuvedenie správneho variabilného symbolu je považované za neuhradenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“

8. Zmluvné podmienky uvedené v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 14. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta:- § 1, znie: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,- EUR v prípade prvej upomienky a 12,- EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky.“- § 2, v znení: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,- EUR.“

9. Zistený skutkový stav takto právne posúdil:

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo

obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. e) ZoSÚ, povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

Podľa § 710 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

10. Žalovaný, resp. jeho právny predchodca vystupoval ako poskytovateľ úverov v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa neuzatvorila predmetnú zmluvu v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Predmetný vzťah je preto potrebné v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. OZ posudzovať ako vzťah spotrebiteľský, nakoniec táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu ani sporná.

11. K danosti pasívnej vecnej legitímácie postupníka, t.j. žalovaného, napriek jej nespornosti, súd uvádza: „12.2. Čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 2. rade, ktorý nadobudol pohľadávku na nesplatenú časť úveru, súd má za to, že je daná pasívna vecná legitímácia aj tohto žalovaného. Táto pasívna vecná legitímácia vyplýva jednak z toho, že žalovaný v 2. rade je singulárnym právnym nástupcom žalovaného v 1. rade a tiež z toho, že vyslovením neprijateľnosti požadovaných zmluvných podmienok bude aj pre vzťah medzi postupníkom a žalobcom právoplatne stanovené, že v prípade žaloby o zaplatenie tejto pohľadávky podanej postupníkom voči žalobcovi, bude musieť rozhodujúci súd vychádzať z toho, že prípadné zmeny pohľadávky, ktoré sa udiali na základe bodu 3.2 sú neplatné, a preto pohľadávka nemôže byť ovplyvnená týmito zmenami a zároveň pre prípadný spor medzi postupníkom a žalobcom o zaplatení nesplatennej časti úveru právoplatným vyslovením neprijateľnosti rozhodcovskej doložky bude dané, že postupník si svoj nárok na zaplatenie nemôže uplatniť na rozhodcovskom súde ale musí si ho uplatniť na súde všeobecnom.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp 127/2017 z 19.12.2026).

12. K námietkam vo vzťahu k nezmyselnosti podania žaloby poukazuje súd na to, že podanou žalobou sa žalobca môže domáhať určenia neprijateľných zmluvných podmienok zo Zmluvy, a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. V zmysle ust. § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ktorý v ust. § 3 ods. 5 umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonmi domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 27/2018). Ako vyplýva z § 3 ods. 5 vety prvej citovaného zákona

teda spotrebiteľ môže sa domáhať ochrany svojho práva proti porušiteľovi a tým je nepochybne žalovaný ako autor neprijateľných zmluvných podmienok. Tento záver možno vyvodiť aj z aktuálneho zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a to § 3 ods. 1 písm. e/, keďže nárok na primerané finančné zadosťučinenie sa uplatňuje voči osobe, ktorá porušila práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa a to vtedy, ak spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie tohto jeho práva alebo povinnosti, teda aj obligatórne predchádzajúce súdne konanie (napr. o určenie neprijateľných zmluvných podmienok) musí byť vedené proti porušiteľovi práva. Podľa prechodného ustanovenia § 53 ods. 1 tohto zákona je však potrebné nárok posúdiť podľa predchádzajúceho právneho predpisu, teda zákona č. 250/2007 Z.z. V tejto súvislosti súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Prešove 11CoCsp/18/2023 zo 14.3.2024, 4Co/4/2019 z 2.5.2019, uznesenia 25CoCsp/8/2024 z 15.2.2024 a rozsudku Krajského súdu v Trnave 25CoCsp/50/2020 z 11.11.2020 (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp 147/2024 z 13.12.2024).

13. Súd tiež poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozsudok sp. zn. 6Cdo 127/2017, v zmysle ktorého cit.: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“).“

14. Súdny dvor Európskej únie v tomto smere uviedol v bode 38 rozsudku C-776/19 až C-782/19 cit.: „Z tohto hľadiska treba usúdiť, že najmä na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietať nekalú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote.“

15. Tiež súd poukazuje na to, že čo sa týka nalievavého právneho záujmu na určení, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový, od 1.1.2018 je účinná právna úprava uvedená v § 11 ods. 4 ZoSÚ a jedná sa o ustanovenie procesného charakteru, preto s poukazom na ustanovenie § 137 písm. d) CSP nie je potrebné skúmať nalievavý právny záujem, keďže sa jedná o určenie právnej skutočnosti, ktorá vyplýva z osobitného predpisu.

16. Námiетка nedôvodnosti a neprípustnosti podanej žaloby po ukončení právneho vzťahu nie je preto opodstatnená.

17. Sporným bolo, či sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový, pričom ide o otázku právneho posúdenia veci.

18. Súd má za to, že poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkový, nakoľko absentujú zákonom stanovená náležitosti, s nedostatkom ktorých zákon takýto dôsledok spája.

19. V prvom rade súd uvádza, že nie je dôvodnou námiетка žalovaného, že vo veci je potrebné aplikovať § 10 ods. 1 ZoSÚ, nakoľko povoleným prečerpaním je forma spotrebiteľského úveru, ktorá umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa, čo ale v súdnej veci nie je splnené. Keďže žalobkyňa nemala

u právneho predchodcu žalovaného vedený žiaden účet (žalovaný nemal v tomto smere žiadne skutkové tvrdenia a neplynie to ani z predloženej Zmluvy), na poskytnutý úverový rámec sa vzťahuje ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ.

20. Zmluva obsahuje uvedenú úrokovú sadzbu 26,28%, 11,88% s hviezdíčkou, ktorá odkazuje na miniatúrnym písmom uvedené: „v závislosti na výške vyčerpanej čiastky vid' Sadzobník“. V Zmluve preto podľa názoru súdu nie je korektným spôsobom akceptované ustanovenie § 9 ods.2, písm. i/ ZoSÚ, keďže výška úrokovej sadzby je vyjadrená v dvoch číselných údajoch a to 26,28 % a 11,88 %, kedy len s odkazom na úplne malú hviezdíčku je definované, že táto úroková sadzba je v závislosti na výške vyčerpanej čiastky, ktoré vysvetlenie v spodnej časti zmluvy nie je ani voľným okom čitateľné.

21. Pokiaľ ide o výšku mesačnej čiastky, táto je určená percentom, a to 4% z dlžnej čiastky.

22. Pokiaľ ide o nedostatok obligatórnych náležitostí súd konštatuje ich existenciu a v tomto smere poukazuje na odôvodnenie Okresného súdu Trenčín v rozsudku sp. zn. 20Csp/46/2023 z 7.6.2023, na odklon od ktorého nevidí dôvod a v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje, preto len z neho cituje: Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. i/ Zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o výške úrokovej sadzby. V zmluve je ročná úroková sadzba uvedená dvoma údajmi, a to 26,28%, 11,88%, s odkazom na poslednú vetu v zmluve, a síce, že "v závislosti na výške vyčerpanej čiastky vid' sadzobník". Podľa Sadzobníka poplatkov a odmien je úroková sadzba pre vyčerpanú čiastku nižšiu ako 1.000,- Eur vo výške 2,19 % mesačne a úroková sadzba pre vyčerpanú čiastku vyššiu ako 1.000,- Eur vo výške 0,99 % mesačne. Odhliadnuc od toho, že odkaz na sadzobník je uvedený tak malým písmom, že je takmer nečitateľný, takto vymedzený údaj o úrokovej sadzbe v úverovej zmluve je neurčitý a pre spotrebiteľa nezrozumiteľný, čo má tie následky, ako keby vôbec nebol uvedený v zmluve. Nie je postačujúce pokiaľ je úroková sadzba uvedená v sadzobníku, pretože podľa zákona má byť táto náležitosť uvedená priamo v zmluve. Ak veriteľ uplatňoval ročnú úrokovú sadzbu 26,28 % pri peňažných prostriedkoch čerpaných do sumy 1.000,-Eur, resp. ročnú úrokovú sadzbu 11,88 % ročne pri peňažných prostriedkoch čerpaných nad sumu 1.000,- Eur, mal ju jednoznačne vyjadriť v texte zmluvy. Odkaz na sadzobník je napísaný miniatúrnym písmom. Priemerný spotrebiteľ pri podpise zmluvy nevedel, v akej výške bude platiť úrokovú sadzbu. Bez jednoznačného uvedenia úrokovej sadzby nebol spotrebiteľ schopný vyhodnotiť cenu úveru, výhodnosť úverových podmienok. Navyše má súd za to, že v spotrebiteľských vzťahoch nie je prípustné, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli zahrnuté do úverových podmienok alebo iných dokumentov (sadzobník), na ktoré samotná zmluva len odkazuje, a to vzhľadom na spotrebiteľskú povahu vzťahu a s prihliadnutím na zákonom vyžadovanú písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve absentuje aj zrozumiteľný údaj o výške splátok úveru, ktorá náležitosť musí byť v zmluve obsiahnutá podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z.. V zmluve je uvedené, že výška mesačnej splátky je 4% z dlžnej čiastky a splátky sú zročné do 20. dňa v mesiaci, čo je nedostatočný údaj, pretože nie je zjavné, aká je skutočná výška mesačnej splátky úveru. Vymedzenie výšky mesačnej splátky 4 % z dlžnej čiastky, je neurčité, pretože bráni žalovanej pri podpise zmluvy poznať konkrétnu mesačnú splátku, ktorú bude povinná veriteľovi hradiť a je pre spotrebiteľa zavádzajúce a odporuje ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Z uvedených dôvodov v obdobných veciach dospeli k rovnakým právnym záverom aj iné súdy v ich rozsudkoch, napr. rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 14Co 70/2017 zo dňa 26.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co143/2019 zo dňa 29.4.2020, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13CoCsp 21/2021 zo dňa 30.3.2022.18. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd tiež zistil, že zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona č. 129/2010 Z.z., a to ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) v správnej výške. RPMN je povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj ak ide o formu revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný podľa vôle dlžníka a je dopĺňaný veriteľom, a môže trvať neurčitú dobu. Súdy už opakovane konštatovali, že je prekonaný názor o nemožnosti vypočítať RPMN vzhľadom na revolvingovú povahu úverov (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.10.2012, sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.3.2014, sp. zn. 2Co/135/2013, Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.10.2013, sp. zn. 6Co/138/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co 88/2018 zo dňa 12.11.2018). Zákon č. 129/2010 Z.z. určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN v zmluve, no neuvádza, že by sa táto

povinnosť dodávateľa nevzťahovala na zmluvy o revolvingovom úvere. Nič nebránilo veriteľovi uviesť RPMN na základe indikatívneho výpočtu na začiatku zmluvného vzťahu zmluvy o úvere pre prípad jednorazového čerpania celého úverového rámca 2.300 Eur.“

23. Ak Zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti (uvedené aj v čl. 10 ods. 2 Smernice), táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, k čomu v predmetnej veci nepochybne došlo.

24. Vzhľadom na nesplnenie zákonných náležitostí Zmluvy o úvere mal súd prvej inštancie za to, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový a keďže pre tento záver postačuje nesplnenie čo i len jednej z uvedených zákonných náležitostí, preto súd posúdil úver ako bezúročný a bezpoplatkový.

25. Predtým, ako súd môže pristúpiť k preskúmaniu nekalosti zmluvnej podmienky, musí dospieť k záveru, či nejde o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Je potrebné konštatovať, že zmluvné podmienky sa netýkajú hlavného predmetu plnenia ani primeranosti ceny.

27. Vo vzťahu k posúdeniu individuálnosti zmluvných dojednaní je kľúčom k pochopeniu individuálneho zmluvného dojednania práve možnosť spotrebiteľa svojou vlastnou aktivitou a konaním ovplyvniť obsah a podstatu zmluvnej podmienky. Takáto možnosť je podľa ustanovení Občianskeho zákonníka sústredená výhradne v úprave procesu rokovania o zmluve, ktoré predstavuje jediné štádium kedy môže spotrebiteľ ovplyvniť obsah zmluvy a jej podmienok. Preto aj odsek 2 (pozn. súdu § 53 ods. 2 OZ) je potrebné vykladať v intenciách vzniku spotrebiteľskej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu pri dojednávani ktorého adresát ponuky alebo návrhu tento akceptuje, pričom predtým sa s ním mal možnosť oboznámiť a návrh modifikovať. Ak nebudú dané podmienky a možnosť spotrebiteľa zmeniť návrh zmluvnej podmienky, t. j. zmeniť jej obsah, a tým v parciálnej časti predložiť dodávateľovi nový návrh, nebude možné za žiadnych okolností hovoriť o priestore na vznik individuálnych dojednaní. Iba dôsledné garantovanie a vykonávanie práv spotrebiteľa v predzmluvnej fáze a pri dojednávani zmluvy s dosahom na reálne zmeny ich podmienok bude vytvárať relevantný priestor vzniku individuálneho zmluvného dojednania. (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 574).

28. Súd teda v ďalšom skúmal, či napadnuté zmluvné dojednanie spôsobujú značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

29. „Článok 3 smernice len abstraktne uvádza skutočnosti, ktoré dávajú zmluvnej podmienke, ktorá nebola individuálne dohodnutá, nekalý charakter, že príloha, na ktorú odkazuje článok 3 ods. 3 smernice, obsahuje len indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré možno považovať za nekalé, a že podľa článku 4 smernice sa má nekalý charakter zmluvnej podmienky posudzovať so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvorenia.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-137/08, VB Pénzügyi Lízing)

30. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia).

31. OZ obsahoval v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. To znamená, že súdu nebráni žiadna prekážka, aby vyvodil dôsledky zo zmluvného dojednania štandardnej formulárovej zmluvy, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach

a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa ako spotrebiteľka a ako slabšia strana sporu, nemala možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9C oCsp 19/2021).

32. „Čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že existencia „značnej nerovnováhy“ nevyhnutne nevyžaduje, aby výdavky, ktoré znáša spotrebiteľ na základe zmluvnej podmienky, mali na tohto spotrebiteľa značný ekonomický vplyv vzhľadom na hodnotu predmetnej transakcie, ale môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza na základe platných vnútroštátnych predpisov, či už formou zúženia obsahu práv, ktoré mu podľa týchto predpisov vyplývajú zo zmluvy, prekážky v ich výkone alebo tiež formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktorú vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa, pričom vnútroštátnemu súdu na účely posúdenia prípadnej existencie značnej nerovnováhy prináleží zohľadniť povahu tovaru alebo služby, ktorá je predmetom zmluvy, všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením tejto zmluvy, ako aj všetky ostatné podmienky zmluvy.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-226/12, Constructora Principado)

33. „Pre právne posúdenie stavu nerovnováhy je potrebné predovšetkým vykonať test proporcionality, ktorý vychádza v úvodnej fáze z porovnania zmluvnými podmienkami privedeného stavu so stavom absolútnej - teoretickej rovnosti zmluvných strán. Práve uvedená komparácia je spôsobilá umožniť vykonanie testu proporcionality vo vzťahu ku konkrétne namietaným zmluvným podmienkam. Z praktického pohľadu možno nadobudnúť dojem, že značná nerovnováha je implikovaná práve záväzkami, v ktorých vystupuje na jednej strane slabšia zmluvná strana. Uvedená premisa môže mať štatút vyvrátenej domnienky a jej aplikácia je nanajvýš opodstatnená, keďže aj samotná filozofia smernice Rady 93/13/EHS prezumuje, že nadvláda dodávateľov nad spotrebiteľmi zakladá východiskový stav určitej miery nerovnováhy, ktorý je potrebné korigovať pozitívnym zásahom štátu. Dané myšlienky vychádzajú z teórie spotrebiteľského správania a ekonómie, v rámci ktorých pristupujúca nadvláda dodávateľa predstavuje len využitie existujúcej výhody na maximalizáciu prospechu jednej strany na úkor strany druhej. Filozofiu, ktorú naznačujeme, dlhodobo potvrdzuje aj Súdny dvor EÚ vo svojich rozhodnutiach Mostaza Claro, Godard, Asturcom a pod. Z uvedeného plynie, že vlastným testom neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné preveriť prvotnú prezumpciu založenú na predpokladaní existencie nerovnovážneho postavenia zmluvných strán. Z tohto dôvodu je zrejmé, že test neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je hľadaním nerovnováhy, ale preverovaním existujúceho stavu rovnováhy so zreteľom na právne postavenie spotrebiteľa. V poradí druhým významným bodom z pohľadu koncepcie odseku 1 je už spomenutá implicitná legálna definícia neprijateľnej zmluvnej podmienky s poukazom na materiálne kritériá spôsobovania značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. .... v prípade neprijateľnej zmluvnej podmienky je potrebné vykonať kumulatívnu analýzu značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, ktorej predmetom je zameranie a účinok privedený zmluvnou podmienkou.“ (Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 562).

34. „Aspekt značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa ako materiálny znak neprijateľnosti zmluvnej podmienky rozvinula judikatúra súdov SR aj nasledovnými dvomi smermi:
a)

značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je podľa generálnej klauzuly založená aj vtedy, ak je spotrebiteľ vystavený nejasnej, nezrozumiteľnej alebo neurčitej zmluvnej podmienke, z ktorej nemožno určiť práva a povinnosti plynúce pre spotrebiteľa. Najčastejšie prípady nejasnosti a nezrozumiteľnosti zmluvnej podmienky spočívajú v používaní komplikovaných a náročných technických a iných sofistických termínov, v nejasnej formulácii zmluvného ustanovenia, ktorá ho robí nepochopiteľným pre spotrebiteľa. Neurčitosť zmluvnej podmienky úzko súvisí s jej nezrozumiteľnosťou a týka sa väd jej obsahu, ktorých následkom je, že spotrebiteľ je vystavený právnej neistote v otázke úpravy práv a povinností v konkrétnom štádiu zmluvného vzťahu. Ako príklad možno uviesť úpravu zmluvnej podmienky zľavy dojednávanej so spotrebiteľom v prípade alternatívneho dodávateľa energií, ktorú identifikovala Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich (ďalej len „Spotrebiteľská komisia“): Nejasnosť, neurčitosť a nezrozumiteľnosť zmluvnej podmienky sa na strane spotrebiteľa prejavuje jednoducho, a to nemožnosťou ustáliť obsah podmienky a režim práv a povinností. Uvedené atribúty bude spĺňať aj zmluvná podmienka, ktorá bude v dôsledku napríklad kolízie s inými zmluvnými

podmienkami nevykonateľná a tak nebude možné ustáliť jednoznačne režim úpravy práv a povinností v spotrebiteľskom záväzku. Ako príklad možno uviesť ustanovenie nevykonateľnej zmluvnej povinnosti spotrebiteľa, ktoré by sa viazalo na zmluvné podmienky, ktoré by neboli súčasťou zmluvy alebo zmluvných podmienok. V poradí ďalším príkladom nevykonateľnej zmluvnej podmienky bude garancia práva vypovedať spotrebiteľskú zmluvu v lehote 10 dní od doručenia oznámenia o jednostrannej zmene podmienok, ak súčasne iná zmluvná podmienka veriteľovi umožní spotrebiteľa s takouto zmenou oboznámiť aj dodatočne, t. j. po jej vykonaní;

b)

značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je podľa generálnej klauzuly založená aj vtedy, ak sa zmluvná podmienka v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od ratio legis zmluvného ustanovenia, hoci aj dispozitívnej povahy vychádzajúc pritom z jednostrannej kogentnosti všetkých ustanovení zákona regulujúcich spotrebiteľské zmluvy. V tomto prípade ide o identifikáciu takých zmluvných podmienok, ktoré spochybnia garanciu zákonného režimu a účelu právnej úpravy v neprospech spotrebiteľa, sa od zákona odchyľia. Práve uvedené odchylenie sa od ratio legis zákona v neprospech spotrebiteľa zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Judikatúra takýto prípad stotožňuje napríklad so zmluvnou podmienkou, podľa ktorej má dodávateľ nárok na náhradu škody aj popri paušalizovanej náhrade škody v podobe zmluvnej pokuty. Normy Občianskeho zákonníka ustanovujú, že nárok na náhradu škody v tomto prípade zo zákona poškodenému nepatrí a možno sa na ňom nad rámec zákona dohodnúť. V tejto situácii práve táto zákonná odchylná dohoda predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku zakladajúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ako príklad možno uviesť dohodu o tom, že aj po zániku záväzku medzi dodávateľom a spotrebiteľom zostane dodávateľovi zachovaný nárok zo zmluvnej pokuty. V tomto prípade je ratio legis vyjadrené v § 48 ods. 2 v spojení s § 52a ods. 2 OZ, ktoré na prospech spotrebiteľa prezumujú, že odstúpením od zmluvy sa od začiatku zrušujú uzavreté zmluvy, a to aj vzájomne závislé. V tomto zmysle akákoľvek dohoda, ktorá bude v rozpore s ratio legis zákonnej úpravy na škodu spotrebiteľa, bude predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. Možno uviesť aj obdobný príklad, kedy konajúce súdy odklon od úrokov z omeškania ustanovených vykonávacím právnym predpisom vyhodnotili ako neprijateľnú zmluvnú podmienku založenú na odchyľke od ratio legis právnej úpravy.“ (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 564 - 565).

35. V rozhodnutí Vrchného krajského súdu v Brandenburgu (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006, č. k. 7 U 17/06, sa aplikoval výklad, podľa ktorého by zmluvná podmienka, ktorá je predmetom posúdenia, mala byť podrobená možnému najneprijateľnejšiemu výkladu, ktorý sa s ňou spája a aký pri posudzovaných zmluvných podmienkach vôbec prichádza do úvahy.

36. Majúc na zreteli vyššie uvedené východiská súd dospel k záveru, že napadnuté zmluvné ustanovenia sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a to z nasledovných dôvodov.

Zmluvná podmienka uvedená v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, § 10, v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol platby uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený klientovi. Neuvedenie správneho variabilného symbolu je považované za neuhradenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“

37. Táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí. „Pokiaľ ide podmienku v hlave 5. Podmienky splácania úveru § 4 tak súd má za to, že aj táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže týmto ustanovením veriteľ svojvoľne neuznáva splátku úveru, hoci dlžník splátku riadne uhradil. Takouto podmienkou by sa spotrebiteľ aj napriek riadne uhradenej splátke, dostal do omeškania, čo je nepochybne v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný disponuje dostatočnými technickými prostriedkami, aby aj v prípade splátky, ktorá neobsahuje variabilný symbol, alebo obsahuje nesprávny variabilný symbol, túto priradil k správnej zmluve.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp 91/2020 zo dňa 7.9.2020).

38. Problematickým súd nevidí požiadavku uvádzania variabilného symbolu, ale sankcionovanie jeho neuvedenia – majúť za to, že nedošlo k riadnemu uhradeniu splátky.

Zmluvné podmienky uvedené v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 14. Sankcie

účtované v dôsledku omeškania klienta:- § 1, v znení: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,- EUR v prípade prvej upomienky a 12,- EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky.“- § 2, v znení: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,- EUR.“

39. Predmetná zmluvná podmienka svojou povahou predstavuje skrytú sankciu predstavujúcu zmluvnú pokutu, ktorá je neprijateľná podmienka v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) OZ. Takéto poplatky majú jednoznačne sankčný charakter, nie je za ne ani poskytované protiplnenie, čo treba považovať za neprijateľné (tzv. teória skutočného plnenia). V tomto smere je irelevantné, či žalovaný vystavil, alebo nevystavil žalobkyni upomienky, a či za ne účtoval v zmluve o úvere uvedené poplatky; relevantné pre súdne rozhodnutie je to, že takéto podmienky vo formulárovej, žalovaným (jeho právnym predchodcom) pripravenej zmluve zakotvené boli. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky dodávateľa, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky, ktoré si v zmluve vopred sám určil, jedná o zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom poplatok umožňuje získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech nad rámec skutočných a účelných výdavkov.

40. Ustanovenie o zmluvnej pokute v obchodných podmienkach býva posúdené zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí, napr. rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29Csp/137/2018.

41. Za neprijateľné tiež považoval také konanie veriteľa, v zmysle ktorého zakomponoval dohodu o zmluvnej pokute do Obchodných podmienok, ktoré mali bližšie upravovať práva a povinnosti zmluvných strán uvedené v Zmluve. Nemožno konštatovať, že v danom prípade bola dohoda o zmluvnej pokute individuálne dojednaná stranami zmluvy. Vzhľadom na obsah a rozsah Obchodných podmienok si priemerný spotrebiteľ nevšimne, že podpisuje dojednanie zmluvnej pokuty.

42. Naviac súd poukazuje na to, že zmluvná pokuta nesmie byť dojednaná ako súčasť nepodpísaných VOP (porov. závery Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11. 11. 2013).

43. Zmluvná podmienka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatnou, keď spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keď veriteľ si podľa nej môže duplicitne, popri zákonom úroku z omeškania, ktorý predpokladajú priamo právne predpisy ako sankciu pre dlžníka pre prípad omeškania, uplatňovať sumu 17 eur pri každom jednotlivom omeškaní žalobkyne s úhradou splátky. Súd to považuje za neprimeranú sankciu, aj s poukazom na skutočnosť, že uvedenú sumu by si veriteľ mohol uplatňovať bez ohľadu na dĺžku omeškania, a teda aj pri omeškaní v trvaní napr. jedného dňa by okrem omeškanej splátky žalobca musel uhradiť sumu 17 eur naviac ako zmluvnú pokutu. Pri oneskorenej úhrade peňažnej Žalobkyňa podanou žalobou sa domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom, spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (právnym predchodcom žalobcu), a to úverovej zmluvy č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011 (ďalej len „Zmluva“) je bezúročný a bezpoplatkový. Rovnako tak namietal, že zmluvné podmienky uvedené v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 5 a 14 sú neprijateľnými.

44. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril namietajúc, že ide o príklad šikanózneho uplatňovania práva na súde. S prihliadnutím na § 54a Občianskeho zákonníka neexistuje žiadna možnosť pre veriteľa si čokoľvek titulom danej Zmluvy voči žalobkyni uplatniť. Vystáva potom zákonite otázka, akej potrebe žalobcu poslúži k dnešnému dňu takto podaná žaloba. Na predmetnú Zmluvu však je potrebné aplikovať § 10 ods. 1 ZoSÚ, keďže ide o kreditnú kartu (forma prečerpania), ktorý sa musí splatiť na požiadanie. Zmluva nemusela obsahovať RPMN ani priemernú hodnotu RPMN a ich prípadnú absenciu nemožno spájať s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Keďže Zmluva upravuje úrokovú sadzbu, ktorá je priamo závislá od výberov dlžníka, nemožno dospieť ani o absencii tejto náležitosti a Zmluvu nemožno považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú. Predmetná Zmluva spolu s jej neoddeliteľnou časťou (Úverovými podmienkami, Sadzobníkom) údaje dôležité pre posúdenie jej obsahu jednoznačne obsahuje, pričom je potrebné ju vykladať aj v kontexte Sadzobníka, teda úroková sadzba priamo závisí od výšky čerpania úveru - jednalo sa o kreditnú kartu (povolené prečerpanie). Pokiaľ žalobca ďalej poukazuje na absenciu splátky, toto vyznieva v čase po čiastočnom plnení zmluvy a 14 rokoch odo dňa jej

uzavretia za nedôveryhodne, keďže celkom jednoznačne mal vedomosť o tom, koľko má platiť. Výška splátky je určená percentom – konkrétne 4 % z výberu, teda podľa používania karty (ktorú žalobca aj aktívne používal), čo je úplne bežná prax v obdobných zmluvných vzťahoch (kreditná karta, kedy splátka sa určuje podľa miery jej využívania). Je aj určená minimálna výška splátky vo výške 12,- €, pokiaľ by sa nevyužívala. neprijateľné nie je možné považovať akékoľvek zmluvné ustanovenie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ale musí ísť o nerovnováhu, ktorá podstatným spôsobom preváži misku váh na stranu veriteľa. Skutočnosť, že spotrebiteľ je v zmysle zmluvy povinný platiť prípadné poplatky, o ktorých je vopred informovaný, nie je pre takýto predpoklad základom. Žalovaný si dovoľuje poukázať na skutočnosť, že na to, aby sa predmetné ust. považovalo za neprijateľné musí ísť v prvom rade o neprimeranú sankciu. Žalobca však len všeobecne poukazuje na údajnú neprijateľnosť, avšak v žiadnom smere sa v podanej žalobe nevysporiadava so skutočnosťou, že prečo ju považuje za neprimeranú. Považujúc podanie žaloby ako výkon práv odporujúcich dobrých mravov navrhol ju ako nedôvodnú zamietnuť alebo sankcionovať pokusy žalobcu aplikáciou ust. § 257 CSP.

45. V replike žalobkyňa zotrvala na svojej argumentácii.

46. Žalovaný právo repliky nevyužil.

47. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie a listinnými dôkazmi, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

48. Žalobkyňa a právny predchodca žalovaného Zmluvu, v zmysle ktorej bol žalobkyni poskytnutý bezúčelový revolvingový úver s dohodnutou výškou úverového rámca 500 eur, výškou mesačne splátky: 4% z dlžnej čiastky, výškou ročnej úrokovej sadzby 26,28%, 11,88%* (pozn. súdu s hviezdíčkou) a za súčasne neuvedenej priemernej hodnoty úrokovej miery pre kreditné karty. K hviezdíčke bolo drobným písmom na konci strany Zmluvy uvedené cit: „v závislosti na výške vyčerpanej čiastky vid' Sadzobník“.

49. Zmluvná podmienka uvedená v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, § 10, znie: „Klient je povinný ako variabilný symbol platby uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený klientovi. Neuvedenie správneho variabilného symbolu je považované za neuhradenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“

50. Zmluvné podmienky uvedené v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 14. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta:- § 1, znie: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,- EUR v prípade prvej upomienky a 12,- EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky.“- § 2, v znení: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,- EUR.“

51. Zistený skutkový stav takto právne posúdil:

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu

plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- h) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- i) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- j) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- k) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- l) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- m) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- n) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. e) ZoSÚ, povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

Podľa § 710 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka (18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- z) druh spotrebiteľského úveru,
- aa) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- bb) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- cc) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- dd) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- ee) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- ff) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- gg) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- hh) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- ii) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- jj) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- kk) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- ll) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- mm) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- nn) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- oo) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- pp) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- qq) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- rr) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- ss) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- tt) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- uu) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- vv) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť

čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

ww) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

xx) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

52. Žalovaný, resp. jeho právny predchodca vystupoval ako poskytovateľ úverov v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa neuzatvorila predmetnú zmluvu v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Predmetný vzťah je preto potrebné v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. OZ posudzovať ako vzťah spotrebiteľský, nakoniec táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu ani sporná.

53. K danosti pasívnej vecnej legitímácie postupníka, t.j. žalovaného, napriek jej nespornosti, súd uvádza: „12.2. Čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 2. rade, ktorý nadobudol pohľadávku na nesplatenú časť úveru, súd má za to, že je daná pasívna vecná legitímácia aj tohto žalovaného. Táto pasívna vecná legitímácia vyplýva jednak z toho, že žalovaný v 2. rade je singulárnym právnym nástupcom žalovaného v 1. rade a tiež z toho, že vyslovením neprijateľnosti požadovaných zmluvných podmienok bude aj pre vzťah medzi postupníkom a žalobcom právoplatne stanovené, že v prípade žaloby o zaplatenie tejto pohľadávky podanej postupníkom voči žalobcovi, bude musieť rozhodujúci súd vychádzať z toho, že prípadné zmeny pohľadávky, ktoré sa udiali na základe bodu 3.2 sú neplatné, a preto pohľadávka nemôže byť ovplyvnená týmito zmenami a zároveň pre prípadný spor medzi postupníkom a žalobcom o zaplatení nesplatennej časti úveru právoplatným vyslovením neprijateľnosti rozhodcovskej doložky bude dané, že postupník si svoj nárok na zaplatenie nemôže uplatniť na rozhodcovskom súde ale musí si ho uplatniť na súde všeobecnom.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp 127/2017 z 19.12.2026).

54. K námietkam vo vzťahu k nezmyselnosti podania žaloby poukazuje súd na to, že podanou žalobou sa žalobca môže domáhať určenia neprijateľných zmluvných podmienok zo Zmluvy, a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. V zmysle ust. § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ktorý v ust. § 3 ods. 5 umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonmi domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 27/2018). Ako vyplýva z § 3 ods. 5 vety prvej citovaného zákona teda spotrebiteľ môže sa domáhať ochrany svojho práva proti porušiteľovi a tým je nepochybne žalovaný ako autor neprijateľných zmluvných podmienok. Tento záver možno vyvodiť aj z aktuálneho zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a to § 3 ods. 1 písm. e/, keďže nárok na primerané finančné zadostučinenie sa uplatňuje voči osobe, ktorá porušila práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa a to vtedy, ak spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie tohto jeho práva alebo povinnosti, teda aj obligatórne predchádzajúce súdne konanie (napr. o určení neprijateľných zmluvných podmienok) musí byť vedené proti porušiteľovi práva. Podľa prechodného ustanovenia § 53 ods. 1 tohto zákona je však potrebné nárok posúdiť podľa predchádzajúceho právneho predpisu, teda zákona č. 250/2007 Z.z. V tejto súvislosti súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Prešove 11CoCsp/18/2023 zo 14.3.2024, 4Co/4/2019 z 2.5.2019, uznesenia

25CoCsp/8/2024 z 15.2.2024 a rozsudku Krajského súdu v Trnave 25CoCsp/50/2020 z 11.11.2020 (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp 147/2024 z 13.12.2024).

55. Súd tiež poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozsudok sp. zn. 6Cdo 127/2017, v zmysle ktorého cit.: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“).“

56. Súdny dvor Európskej únie v tomto smere uviedol v bode 38 rozsudku C-776/19 až C-782/19 cit.: „Z tohto hľadiska treba usúdiť, že najmä na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietať nekalú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote.“

57. Tiež súd poukazuje na to, že čo sa týka naliehavého právneho záujmu na určení, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový, od 1.1.2018 je účinná právna úprava uvedená v § 11 ods. 4 ZoSÚ a jedná sa o ustanovenie procesného charakteru, preto s poukazom na ustanovenie § 137 písm. d) CSP nie je potrebné skúmať naliehavý právny záujem, keďže sa jedná o určenie právnej skutočnosti, ktorá vyplýva z osobitného predpisu.

58. Námietka nedôvodnosti a neprípustnosti podanej žaloby po ukončení právneho vzťahu nie je preto opodstatnená.

59. Sporným bolo, či sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový, pričom ide o otázku právneho posúdenia veci.

60. Súd má za to, že poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkový, nakoľko absentujú zákonom stanovená náležitosti, s nedostatkom ktorých zákon takýto dôsledok spája.

61. V prvom rade súd uvádza, že nie je dôvodnou námietka žalovaného, že vo veci je potrebné aplikovať § 10 ods. 1 ZoSÚ, nakoľko povoleným prečerpaním je forma spotrebiteľského úveru, ktorá umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa, čo ale v súdnej veci nie je splnené. Keďže žalobkyňa nemala u právneho predchodcu žalovaného vedený žiaden účet (žalovaný nemal v tomto smere žiadne skutkové tvrdenia a neplynú to ani z predloženej Zmluvy), na poskytnutý úverový rámec sa vzťahuje ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ.

62. Zmluva obsahuje uvedenú úrokovú sadzbu 26,28%, 11,88% s hviezdíčkou, ktorá odkazuje na miniatúrnym písmom uvedené: „v závislosti na výške vyčerpanej čiastky vid' Sadzobník“. V Zmluve preto podľa názoru súdu nie je korektným spôsobom akceptované ustanovenie § 9 ods.2, písm. i/ ZoSÚ, keďže výška úrokovej sadzby je vyjadrená v dvoch číselných údajoch a to 26,28 % a 11,88 %, kedy len s odkazom na úplne malú hviezdíčku je definované, že táto

úroková sadzba je v závislosti na výške vyčerpanej čiastky, ktoré vysvetlenie v spodnej časti zmluvy nie je ani voľným okom čitateľné.

63. Pokiaľ ide o výšku mesačnej čiastky, táto je určená percentom, a to 4% z dlžnej čiastky.

64. Pokiaľ ide o nedostatok obligatórnych náležitostí súd konštatuje ich existenciu a v tomto smere poukazuje na odôvodnenie Okresného súdu Trenčín v rozsudku sp. zn. 20Csp/46/2023 z 7.6.2023, na odklon od ktorého nevidí dôvod a v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje, preto len z neho cituje: Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. i/ Zákona č. 129/2010 Z.z.. údaj o výške úrokovej sadzby. V zmluve je ročná úroková sadzba uvedená dvoma údajmi, a to 26,28%, 11,88%, s odkazom na poslednú vetu v zmluve, a síce, že "v závislosti na výške vyčerpanej čiastky vid' sadzobník". Podľa Sadzobníka poplatkov a odmien je úroková sadzba pre vyčerpanú čiastku nižšiu ako 1.000,- Eur vo výške 2,19 % mesačne a úroková sadzba pre vyčerpanú čiastku vyššiu ako 1.000,- Eur vo výške 0,99 % mesačne. Odhliadnuc od toho, že odkaz na sadzobník je uvedený tak malým písmom, že je takmer nečitateľný, takto vymedzený údaj o úrokovej sadzbe v úverovej zmluve je neurčitý a pre spotrebiteľa nezrozumiteľný, čo má tie následky, ako keby vôbec nebol uvedený v zmluve. Nie je postačujúce pokiaľ je úroková sadzba uvedená v sadzobníku, pretože podľa zákona má byť táto náležitosť uvedená priamo v zmluve. Ak veriteľ uplatňoval ročnú úrokovú sadzbu 26,28 % pri peňažných prostriedkoch čerpaných do sumy 1.000,-Eur, resp. ročnú úrokovú sadzbu 11,88 % ročne pri peňažných prostriedkoch čerpaných nad sumu 1.000,- Eur, mal ju jednoznačne vyjadriť v texte zmluvy. Odkaz na sadzobník je napísaný miniatúrnym písmom. Priemerný spotrebiteľ pri podpise zmluvy nevedel, v akej výške bude platiť úrokovú sadzbu. Bez jednoznačného uvedenia úrokovej sadzby nebol spotrebiteľ schopný vyhodnotiť cenu úveru, výhodnosť úverových podmienok. Navyše má súd za to, že v spotrebiteľských vzťahoch nie je prípustné, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli zahrnuté do úverových podmienok alebo iných dokumentov (sadzobník), na ktoré samotná zmluva len odkazuje, a to vzhľadom na spotrebiteľskú povahu vzťahu a s prihliadnutím na zákonom vyžadovanú písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve absentuje aj zrozumiteľný údaj o výške splátok úveru, ktorá náležitosť musí byť v zmluve obsiahnutá podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z.. V zmluve je uvedené, že výška mesačnej splátky je 4% z dlžnej čiastky a splátky sú zročné do 20. dňa v mesiaci, čo je nedostatočný údaj, pretože nie je zrejmé, aká je skutočná výška mesačnej splátky úveru. Vymedzenie výšky mesačnej splátky 4 % z dlžnej čiastky, je neurčité, pretože bráni žalovanej pri podpise zmluvy poznať konkrétnu mesačnú splátku, ktorú bude povinná veriteľovi hradiť a je pre spotrebiteľa zavádzajúce a odporuje ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Z uvedených dôvodov v obdobných veciach dospeli k rovnakým právnym záverom aj iné súdy v ich rozsudkoch, napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co 70/2017 zo dňa 26.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co143/2019 zo dňa 29.4.2020, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13CoCsp 21/2021 zo dňa 30.3.2022.18. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd tiež zistil, že zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona č. 129/2010 Z.z., a to ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) v správnej výške. RPMN je povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj ak ide o formu revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný podľa vôle dlžníka a je dopĺňaný veriteľom, a môže trvať neurčitú dobu. Súdy už opakovane konštatovali, že je prekonaný názor o nemožnosti vypočítať RPMN vzhľadom na revolvingovú povahu úverov (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.10.2012, sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.3.2014, sp. zn. 2Co/135/2013, Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.10.2013, sp. zn. 6Co/138/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co 88/2018 zo dňa 12.11.2018). Zákon č. 129/2010 Z.z. určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN v zmluve, no neuvádza, že by sa táto povinnosť dodávateľa nevzťahovala na zmluvy o revolvingovom úvere. Nič nebránilo veriteľovi uviesť RPMN na základe indikatívneho výpočtu na začiatku zmluvného vzťahu zmluvy o úvere pre prípad jednorazového čerpania celého úverového rámca 2.300 Eur..“

65. Ak Zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti (uvedené aj v čl. 10 ods. 2 Smernice), táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, k čomu v predmetnej veci nepochybne došlo.

66. Vzhľadom na nesplnenie zákonných náležitostí Zmluvy o úvere mal súd prvej inštancie za to, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový a keďže pre tento záver postačuje nesplnenie čo i len jednej z uvedených zákonných náležitostí, preto súd posúdil úver ako bezúročný a bezpoplatkový.

67. Predtým, ako súd môže pristúpiť k preskúmaniu nekalosti zmluvnej podmienky, musí dospieť k záveru, či nejde o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

68. Je potrebné konštatovať, že zmluvné podmienky sa netýkajú hlavného predmetu plnenia ani primeranosti ceny.

69. Vo vzťahu k posúdeniu individuálnosti zmluvných dojednaní je kľúčom k pochopeniu individuálneho zmluvného dojednania práve možnosť spotrebiteľa svojou vlastnou aktivitou a konaním ovplyvniť obsah a podstatu zmluvnej podmienky. Takáto možnosť je podľa ustanovení Občianskeho zákonníka sústredená výhradne v úprave procesu rokovania o zmluve, ktoré predstavuje jediné štádium kedy môže spotrebiteľ ovplyvniť obsah zmluvy a jej podmienok. Preto aj odsek 2 (pozn. súdu § 53 ods. 2 OZ) je potrebné vykladať v intenciách vzniku spotrebiteľskej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu pri dojednávani ktorého adresát ponuky alebo návrhu tento akceptuje, pričom predtým sa s ním mal možnosť oboznámiť a návrh modifikovať. Ak nebudú dané podmienky a možnosť spotrebiteľa zmeniť návrh zmluvnej podmienky, t. j. zmeniť jej obsah, a tým v parciálnej časti predložiť dodávateľovi nový návrh, nebude možné za žiadnych okolností hovoriť o priestore na vznik individuálnych dojednaní. Iba dôsledné garantovanie a vykonávanie práv spotrebiteľa v predzmluvnej fáze a pri dojednávani zmluvy s dosahom na reálne zmeny ich podmienok bude vytvárať relevantný priestor vzniku individuálneho zmluvného dojednania. (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 574).

70. Súd teda v ďalšom skúmal, či napadnuté zmluvné dojednanie spôsobujú značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

71. „Článok 3 smernice len abstraktne uvádza skutočnosti, ktoré dávajú zmluvnej podmienke, ktorá nebola individuálne dohodnutá, nekalý charakter, že príloha, na ktorú odkazuje článok 3 ods. 3 smernice, obsahuje len indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré možno považovať za nekalé, a že podľa článku 4 smernice sa má nekalý charakter zmluvnej podmienky posudzovať so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvorenia.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-137/08, VB Pénzügyi Lízing)

72. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia).

73. OZ obsahoval v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. To znamená, že súdu nebráni žiadna prekážka, aby vyvodil dôsledky zo zmluvného dojednania štandardnej formulárovej zmluvy, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa ako spotrebiteľka a ako slabšia strana sporu, nemala možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9C oCsp 19/2021).

74. „Čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že existencia „značnej nerovnováhy“ nevyhnutne nevyžaduje, aby výdavky, ktoré znáša spotrebiteľ na základe zmluvnej podmienky, mali na tohto spotrebiteľa značný ekonomický vplyv vzhľadom na hodnotu predmetnej transakcie, ale môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho

postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza na základe platných vnútroštátnych predpisov, či už formou zúženia obsahu práv, ktoré mu podľa týchto predpisov vyplývajú zo zmluvy, prekážky v ich výkone alebo tiež formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktorú vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa, pričom vnútroštátnemu súdu na účely posúdenia prípadnej existencie značnej nerovnováhy prináleží zohľadniť povahu tovaru alebo služby, ktorá je predmetom zmluvy, všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením tejto zmluvy, ako aj všetky ostatné podmienky zmluvy.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-226/12, Constructora Principado)

75. „Pre právne posúdenie stavu nerovnováhy je potrebné predovšetkým vykonať test proporcionality, ktorý vychádza v úvodnej fáze z porovnania zmluvnými podmienkami privedeného stavu so stavom absolútnej - teoretickej rovnosti zmluvných strán. Práve uvedená komparácia je spôsobilá umožniť vykonanie testu proporcionality vo vzťahu ku konkrétne namietaným zmluvným podmienkam. Z praktického pohľadu možno nadobudnúť dojem, že značná nerovnováha je implikovaná práve záväzkami, v ktorých vystupuje na jednej strane slabšia zmluvná strana. Uvedená premisa môže mať štatút vyvrátiteľnej domnienky a jej aplikácia je nanajvýš opodstatnená, keďže aj samotná filozofia smernice Rady 93/13/EHS prezumuje, že nadvláda dodávateľov nad spotrebiteľmi zakladá východiskový stav určitej miery nerovnováhy, ktorý je potrebné korigovať pozitívnym zásahom štátu. Dané myšlienky vychádzajú z teórie spotrebiteľského správania a ekonómie, v rámci ktorých pristupujúca nadvláda dodávateľa predstavuje len využitie existujúcej výhody na maximalizáciu prospechu jednej strany na úkor strany druhej. Filozofiu, ktorú naznačujeme, dlhodobo potvrdzuje aj Súdny dvor EÚ vo svojich rozhodnutiach Mostaza Claro, Godard, Asturcom a pod. Z uvedeného plynie, že vlastným testom neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné preveriť prvotnú prezumpciu založenú na predpokladaní existencie nerovnovážneho postavenia zmluvných strán. Z tohto dôvodu je zrejmé, že test neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je hľadáním nerovnováhy, ale preverovaním existujúceho stavu rovnováhy so zreteľom na právne postavenie spotrebiteľa. V poradí druhým významným bodom z pohľadu koncepcie odseku 1 je už spomenutá implicitná legálna definícia neprijateľnej zmluvnej podmienky s poukazom na materiálne kritériá spôsobovania značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. .... v prípade neprijateľnej zmluvnej podmienky je potrebné vykonať kumulatívnu analýzu značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, ktorej predmetom je zameranie a účinok privedený zmluvnou podmienkou.“ (Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 562).

76. „Aspekt značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa ako materiálny znak neprijateľnosti zmluvnej podmienky rozvinula judikatúra súdov SR aj nasledovnými dvomi smermi:

a)
značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je podľa generálnej klauzuly založená aj vtedy, ak je spotrebiteľ vystavený nejasnej, nezrozumiteľnej alebo neurčitej zmluvnej podmienke, z ktorej nemožno určiť práva a povinnosti plynúce pre spotrebiteľa. Najčastejšie prípady nejasnosti a nezrozumiteľnosti zmluvnej podmienky spočívajú v používaní komplikovaných a náročných technických a iných sofistických termínov, v nejasnej formulácii zmluvného ustanovenia, ktorá ho robí nepochopiteľným pre spotrebiteľa. Neurčitosť zmluvnej podmienky úzko súvisí s jej nezrozumiteľnosťou a týka sa väd jej obsahu, ktorých následkom je, že spotrebiteľ je vystavený právnej neistote v otázke úpravy práv a povinností v konkrétnom štádiu zmluvného vzťahu. Ako príklad možno uviesť úpravu zmluvnej podmienky zľavy dojednávanej so spotrebiteľom v prípade alternatívneho dodávateľa energií, ktorú identifikovala Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich (ďalej len „Spotrebiteľská komisia“): Nejasnosť, neurčitosť a nezrozumiteľnosť zmluvnej podmienky sa na strane spotrebiteľa prejavuje jednoducho, a to nemožnosťou ustáliť obsah podmienky a režim práv a povinností. Uvedené atribúty bude spĺňať aj zmluvná podmienka, ktorá bude v dôsledku napríklad kolízie s inými zmluvnými podmienkami nevykonateľná a tak nebude možné ustáliť jednoznačne režim úpravy práv a povinností v spotrebiteľskom záväzku. Ako príklad možno uviesť ustanovenie nevykonateľnej zmluvnej povinnosti spotrebiteľa, ktoré by sa viazalo na zmluvné podmienky, ktoré by neboli súčasťou zmluvy alebo zmluvných podmienok. V poradí ďalším príkladom nevykonateľnej zmluvnej podmienky bude garancia práva vypovedať spotrebiteľskú zmluvu v lehote 10 dní od doručenia oznámenia o jednostrannej zmene podmienok, ak súčasne iná zmluvná podmienka veriteľovi umožní spotrebiteľa s takouto zmenou oboznámiť aj dodatočne, t. j. po jej vykonaní;

b)

značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je podľa generálnej klauzuly založená aj vtedy, ak sa zmluvná podmienka v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od ratio legis zmluvného ustanovenia, hoci aj dispozitívnej povahy vychádzajúc pritom z jednostrannej kogentnosti všetkých ustanovení zákona regulujúcich spotrebiteľské zmluvy. V tomto prípade ide o identifikáciu takých zmluvných podmienok, ktoré spochybnia garanciu zákonného režimu a účelu právnej úpravy v neprospech spotrebiteľa, sa od zákona odchyľia. Práve uvedené odchylenie sa od ratio legis zákona v neprospech spotrebiteľa zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Judikatúra takýto prípad stotožňuje napríklad so zmluvnou podmienkou, podľa ktorej má dodávateľ nárok na náhradu škody aj popri paušalizovanej náhrade škody v podobe zmluvnej pokuty. Normy Občianskeho zákonníka ustanovujú, že nárok na náhradu škody v tomto prípade zo zákona poškodenému nepatrí a možno sa na ňom nad rámec zákona dohodnúť. V tejto situácii práve táto zákonná odchylná dohoda predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku zakladajúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ako príklad možno uviesť dohodu o tom, že aj po zániku záväzku medzi dodávateľom a spotrebiteľom zostane dodávateľovi zachovaný nárok zo zmluvnej pokuty. V tomto prípade je ratio legis vyjadrené v § 48 ods. 2 v spojení s § 52a ods. 2 OZ, ktoré na prospech spotrebiteľa prezumujú, že odstúpením od zmluvy sa od začiatku zrušujú uzavreté zmluvy, a to aj vzájomne závislé. V tomto zmysle akákoľvek dohoda, ktorá bude v rozpore s ratio legis zákonnej úpravy na škodu spotrebiteľa, bude predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. Možno uviesť aj obdobný príklad, kedy konajúce súdy odklon od úrokov z omeškania ustanovených vykonávacím právnym predpisom vyhodnotili ako neprijateľnú zmluvnú podmienku založenú na odchýlke od ratio legis právnej úpravy.“ (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 564 - 565).

77. V rozhodnutí Vrchného krajského súdu v Brandenburgu (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006, č. k. 7 U 17/06, sa aplikoval výklad, podľa ktorého by zmluvná podmienka, ktorá je predmetom posúdenia, mala byť podrobená možnému najneprijateľnejšiemu výkladu, ktorý sa s ňou spája a aký pri posudzovaných zmluvných podmienkach vôbec prichádza do úvahy.

78. Majúc na zreteli vyššie uvedené východiská súd dospel k záveru, že napadnuté zmluvné ustanovenia sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a to z nasledovných dôvodov.

Zmluvná podmienka uvedená v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, § 10, v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol platby uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený klientovi. Neuvedenie správneho variabilného symbolu je považované za neuhradenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“

79. Táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí. „Pokiaľ ide podmienku v hlave 5. Podmienky splácania úveru § 4 tak súd má za to, že aj táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže týmto ustanovením veriteľ svojvoľne neuznáva splátku úveru, hoci dlžník splátku riadne uhradil. Takouto podmienkou by sa spotrebiteľ aj napriek riadne uhradenej splátke, dostal do omeškania, čo je nepochybne v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný disponuje dostatočnými technickými prostriedkami, aby aj v prípade splátky, ktorá neobsahuje variabilný symbol, alebo obsahuje nesprávny variabilný symbol, túto priradil k správnej zmluve.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp 91/2020 zo dňa 7.9.2020).

80. Problematickým súd nevidí požiadavku uvádzania variabilného symbolu, ale sankcionovanie jeho neuvedenia – majúc za to, že nedošlo k riadnemu uhradeniu splátky.

Zmluvné podmienky uvedené v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 14. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta:- § 1, v znení: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,- EUR v prípade prvej upomienky a 12,- EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky.“- § 2, v znení: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,- EUR.“

81. Predmetné zmluvná podmienka svojou povahou predstavuje skrytú sankciu predstavujúce zmluvnú pokutu, ktorá je neprijateľná podmienka v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) OZ. Takéto poplatky majú jednoznačne sankčný charakter, nie je za ne ani poskytované protiplnenie, čo treba považovať za neprijateľné (tzv. teória skutočného plnenia). V tomto smere je irelevantné, či žalovaný vystavil, alebo nevystavil žalobkyni upomienky, a či za ne účtoval v zmluve o úvere uvedené poplatky; relevantné pre súdne rozhodnutie je to, že takéto podmienky vo formulárovej, žalovaným (jeho právnym predchodcom) pripravenej zmluve zakotvené boli. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky dodávateľa, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky, ktoré si v zmluve vopred sám určil, jedná o zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom poplatok umožňuje získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech nad rámec skutočných a účelných výdavkov.

82. Ustanovenie o zmluvnej pokute v obchodných podmienkach býva posúdené zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí, napr. rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29Csp/137/2018.

83. Za neprijateľné tiež považoval také konanie veriteľa, v zmysle ktorého zakomponoval dohodu o zmluvnej pokute do Obchodných podmienok, ktoré mali bližšie upravovať práva a povinnosti zmluvných strán uvedené v Zmluve. Nemožno konštatovať, že v danom prípade bola dohoda o zmluvnej pokute individuálne dojednaná stranami zmluvy. Vzhľadom na obsah a rozsah Obchodných podmienok si priemerný spotrebiteľ nevšimne, že podpisuje dojednanie zmluvnej pokuty.

84. Navyiac súd poukazuje na to, že zmluvná pokuta nesmie byť dojednaná ako súčasť nepodpísaných VOP (porov. závery Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11. 11. 2013).

85. Zmluvná podmienka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatnou, keď spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keď veriteľ si podľa nej môže duplicitne, popri zákonom úroku z omeškania, ktorý predpokladajú priamo právne predpisy ako sankciu pre dlžníka pre prípad omeškania, uplatňovať sumu 17 eur pri každom jednotlivom omeškaní žalobkyne s úhradou splátky. Súd to považuje za neprimeranú sankciu, aj s poukazom na skutočnosť, že uvedenú sumu by si veriteľ mohol uplatňovať bez ohľadu na dĺžku omeškania, a teda aj pri omeškaní v trvaní napr. jedného dňa by okrem omeškanej splátky žalobca musel uhradiť sumu 17 eur navyiac ako zmluvnú pokutu. Pri oneskorenej úhrade peňažného plnenia nemôže ostať bez povšimnutia výška pohľadávky vzniknutej porušením záväzku. Paušálne dojednanie zmluvnej pokuty, ktoré vôbec nezohľadňuje výšku pohľadávky vzniknutej porušením záväzku, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

86. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

87. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa bola v konaní procesne úspešná, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vyšším súdnym úradníkom.

88. Žalobkyňa podanou žalobou sa domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom, spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (právnym predchodcom žalobcu), a to úverovej zmluvy č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011 (ďalej len „Zmluva“) je bezúročný a bezpoplatkový. Rovnako tak namietal, že zmluvné podmienky uvedené v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 5 a 14 sú neprijateľnými.

89. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril namietajúc, že ide o príklad šikanózneho uplatňovania práva na súde. S prihliadnutím na § 54a Občianskeho zákonníka neexistuje žiadna možnosť pre veriteľa si čokoľvek titulom danej Zmluvy voči žalobkyni uplatniť. Vystáva potom zákonite otázka, akej potrebe žalobcu poslúži k dnešnému dňu takto podaná žaloba. Na predmetnú Zmluvu však je potrebné aplikovať § 10 ods. 1 ZoSÚ, keďže ide o kreditnú kartu (forma prečerpania), ktorý sa musí splatiť na požiadanie. Zmluva nemusela obsahovať RPMN ani priemernú hodnotu RPMN a ich prípadnú

absenciu nemožno spájať s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Keďže Zmluva upravuje úrokovú sadzbu, ktorá je priamo závislá od výberov dlžníka, nemožno dospieť ani o absencii tejto náležitosti a Zmluvu nemožno považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú. Predmetná Zmluva spolu s jej neoddeliteľnou časťou (Úverovými podmienkami, Sadzobníkom) údaje dôležité pre posúdenie jej obsahu jednoznačne obsahuje, pričom je potrebné ju vykladať aj v kontexte Sadzobníka, teda úroková sadzba priamo závisí od výšky čerpania úveru - jednalo sa o kreditnú kartu (povolené prečerpanie). Pokiaľ žalobca ďalej poukazuje na absenciu splátky, toto vyznieva v čase po čiastočnom plnení zmluvy a 14 rokoch odo dňa jej uzavretia za nedôveryhodne, keďže celkom jednoznačne mal vedomosť o tom, koľko má platiť. Výška splátky je určená percentom – konkrétne 4 % z výberu, teda podľa používania karty (ktorú žalobca aj aktívne používal), čo je úplne bežná prax v obdobných zmluvných vzťahoch (kreditná karta, kedy splátka sa určuje podľa miery jej využívania). Je aj určená minimálna výška splátky vo výške 12,- €, pokiaľ by sa nevyužívala. neprijateľné nie je možné považovať akékoľvek zmluvné ustanovenie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ale musí ísť o nerovnováhu, ktorá podstatným spôsobom preváži misku váh na stranu veriteľa. Skutočnosť, že spotrebiteľ je v zmysle zmluvy povinný platiť prípadné poplatky, o ktorých je vopred informovaný, nie je pre takýto predpoklad základom. Žalovaný si dovoľuje poukázať na skutočnosť, že na to, aby sa predmetné ust. považovalo za neprijateľné musí ísť v prvom rade o neprimeranú sankciu. Žalobca však len všeobecne poukazuje na údajnú neprijateľnosť, avšak v žiadnom smere sa v podanej žalobe nevysporiada so skutočnosťou, že prečo ju považuje za neprimeranú. Považujúc podanie žaloby ako výkon práv odporujúcich dobrých mravov navrhol ju ako nedôvodnú zamietnuť alebo sankcionovať pokusy žalobcu aplikáciou ust. § 257 CSP.

90. V replike žalobkyňa zotrvala na svojej argumentácii.

91. Žalovaný právo repliky nevyužil.

92. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie a listinnými dôkazmi, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

93. Žalobkyňa a právny predchodca žalovaného Zmluvu, v zmysle ktorej bol žalobkyňi poskytnutý bezúčelový revolvingový úver s dohodnutou výškou úverového rámca 500 eur, výškou mesačne splátky: 4% z dlžnej čiastky, výškou ročnej úrokovej sadzby 26,28%, 11,88%* (pozn. súdu s hviezdikou) a za súčasne neuvedenej priemernej hodnoty úrokovej miery pre kreditné karty. K hviezdike bolo drobným písmom na konci strany Zmluvy uvedené cit: „v závislosti na výške vyčerpanej čiastky vid' Sadzobník“.

94. Zmluvná podmienka uvedená v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, § 10, znie: „Klient je povinný ako variabilný symbol platby uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený klientovi. Neuvedenie správneho variabilného symbolu je považované za neuhradenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“

95. Zmluvné podmienky uvedené v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 14. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta:- § 1, znie: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,- EUR v prípade prvej upomienky a 12,- EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky.“- § 2, v znení: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,- EUR.“

96. Zistený skutkový stav takto právne posúdil:

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- o) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- p) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- q) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- r) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- s) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- t) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- u) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. e) ZoSÚ, povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

Podľa § 710 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

yy) druh spotrebiteľského úveru,

zz) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

aaa) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

bbb) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

ccc) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

ddd) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

eee) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

fff) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

ggg) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

hhh) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

iii) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

jjj) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

kkk) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

lll) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

mmm) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

nnn) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

ooo) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

ppp) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

qqq) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

rrr) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

sss) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
ttt) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
uuu) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
vvv) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
www) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

97. Žalovaný, resp. jeho právny predchodca vystupoval ako poskytovateľ úverov v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa neuzatvorila predmetnú zmluvu v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Predmetný vzťah je preto potrebné v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. OZ posudzovať ako vzťah spotrebiteľský, nakoniec táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu ani sporná.

98. K danosti pasívnej vecnej legitímácie postupníka, t.j. žalovaného, napriek jej nespornosti, súd uvádza: „12.2. Čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného v 2. rade, ktorý nadobudol pohľadávku na nesplatenú časť úveru, súd má za to, že je daná pasívna vecná legitímácia aj tohto žalovaného. Táto pasívna vecná legitímácia vyplýva jednak z toho, že žalovaný v 2. rade je singulárnym právnym nástupcom žalovaného v 1. rade a tiež z toho, že vyslovením neprijateľnosti požadovaných zmluvných podmienok bude aj pre vzťah medzi postupníkom a žalobcom právoplatne stanovené, že v prípade žaloby o zaplatenie tejto pohľadávky podanej postupníkom voči žalobcovi, bude musieť rozhodujúci súd vychádzať z toho, že prípadné zmeny pohľadávky, ktoré sa udiali na základe bodu 3.2 sú neplatné, a preto pohľadávka nemôže byť ovplyvnená týmito zmenami a zároveň pre prípadný spor medzi postupníkom a žalobcom o zaplatení nesplatennej časti úveru právoplatným vyslovením neprijateľnosti rozhodcovskej doložky bude dané, že postupník si svoj nárok na zaplatenie nemôže uplatniť na rozhodcovskom súde ale musí si ho uplatniť na súde všeobecnom.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9Csp 127/2017 z 19.12.2026).

99. K námietkam vo vzťahu k nezmyselnosti podania žaloby poukazuje súd na to, že podanou žalobou sa žalobca môže domáhať určenia neprijateľných zmluvných podmienok zo Zmluvy, a to bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu. V zmysle ust. § 137 písm. c) CSP, podľa ktorého žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného právneho predpisu. Týmto osobitným predpisom je zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, ktorý v ust. § 3 ods. 5 umožňuje spotrebiteľovi proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonmi domáhať sa proti porušiteľovi na súde ochrany svojho práva (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 27/2018). Ako vyplýva z § 3 ods. 5 vety prvej citovaného zákona teda spotrebiteľ môže sa domáhať ochrany svojho práva proti porušiteľovi a tým je nepochybne žalovaný ako autor neprijateľných zmluvných podmienok. Tento záver možno vyvodiť aj z aktuálneho zákona č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a to § 3 ods. 1 písm. e/, keďže nárok na primerané finančné zadostučinenie sa uplatňuje voči osobe, ktorá porušila práva spotrebiteľa alebo povinnosti v oblasti ochrany spotrebiteľa a to vtedy, ak spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie tohto jeho práva alebo povinnosti, teda aj obligatórne predchádzajúce súdne konanie (napr. o určení neprijateľných

zmluvných podmienok) musí byť vedené proti porušiteľovi práva. Podľa prechodného ustanovenia § 53 ods. 1 tohto zákona je však potrebné nárok posúdiť podľa predchádzajúceho právneho predpisu, teda zákona č. 250/2007 Z.z. V tejto súvislosti súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Prešove 11CoCsp/18/2023 zo 14.3.2024, 4Co/4/2019 z 2.5.2019, uznesenia 25CoCsp/8/2024 z 15.2.2024 a rozsudku Krajského súdu v Trnave 25CoCsp/50/2020 z 11.11.2020 (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp 147/2024 z 13.12.2024).

100. Súd tiež poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to rozsudok sp. zn. 6Cdo 127/2017, v zmysle ktorého cit.: „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“).“

101. Súdny dvor Európskej únie v tomto smere uviedol v bode 38 rozsudku C-776/19 až C-782/19 cit.: „Z tohto hľadiska treba usúdiť, že najmä na účely zabezpečenia účinnej ochrany práv, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú zo smernice 93/13, musí mať spotrebiteľ možnosť kedykoľvek namietať nekalú povahu zmluvnej podmienky nielen ako prostriedok obrany, ale aj na účely určenia nekalej povahy zmluvnej podmienky súdom, takže návrh podaný spotrebiteľom na účely konštatovania nekalej povahy podmienky uvedenej v zmluve uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom nemôže podliehať nijakej premlčacej lehote.“

102. Tiež súd poukazuje na to, že čo sa týka naliehavého právneho záujmu na určení, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový, od 1.1.2018 je účinná právna úprava uvedená v § 11 ods. 4 ZoSÚ a jedná sa o ustanovenie procesného charakteru, preto s poukazom na ustanovenie § 137 písm. d) CSP nie je potrebné skúmať naliehavý právny záujem, keďže sa jedná o určenie právnej skutočnosti, ktorá vyplýva z osobitného predpisu.

103. Námietka nedôvodnosti a neprípustnosti podanej žaloby po ukončení právneho vzťahu nie je preto opodstatnená.

104. Sporným bolo, či sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový, pričom ide o otázku právneho posúdenia veci.

105. Súd má za to, že poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkový, nakoľko absentujú zákonom stanovená náležitosti, s nedostatkom ktorých zákon takýto dôsledok spája.

106. V prvom rade súd uvádza, že nie je dôvodnou námietka žalovaného, že vo veci je potrebné aplikovať § 10 ods. 1 ZoSÚ, nakoľko povoleným prečerpaním je forma spotrebiteľského úveru, ktorá umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa, čo ale v súdnej veci nie je splnené. Keďže žalobkyňa nemala u právneho predchodcu žalovaného vedený žiaden účet (žalovaný nemal v tomto smere žiadne skutkové tvrdenia a neplynie to ani z predloženej Zmluvy), na poskytnutý úverový rámec sa vzťahuje ust. § 9 ods. 1 ZoSÚ.

107. Zmluva obsahuje uvedenú úrokovú sadzbu 26,28%, 11,88% s hviezdíčkou, ktorá odkazuje na miniatúrnym písmom uvedené: „v závislosti na výške vyčerpanej čiastky vid' Sadzobník“. V Zmluve preto podľa názoru súdu nie je korektným spôsobom akceptované ustanovenie § 9 ods.2, písm. i/ ZoSÚ, keďže výška úrokovej sadzby je vyjadrená v dvoch číselných údajoch a to 26,28 % a 11,88 %, kedy len s odkazom na úplne malú hviezdíčku je definované, že táto úroková sadzba je v závislosti na výške vyčerpanej čiastky, ktoré vysvetlenie v spodnej časti zmluvy nie je ani voľným okom čitateľné.

108. Pokiaľ ide o výšku mesačnej čiastky, táto je určená percentom, a to 4% z dlžnej čiastky.

109. Pokiaľ ide o nedostatok obligatórnych náležitostí súd konštatuje ich existenciu a v tomto smere poukazuje na odôvodnenie Okresného súdu Trenčín v rozsudku sp. zn. 20Csp/46/2023 z 7.6.2023, na odklon od ktorého nevidí dôvod a v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje, preto len z neho cituje: Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. i/ Zákona č. 129/2010 Z.z.. údaj o výške úrokovej sadzby. V zmluve je ročná úroková sadzba uvedená dvoma údajmi, a to 26,28%, 11,88%, s odkazom na poslednú vetu v zmluve, a síce, že "v závislosti na výške vyčerpanej čiastky vid' sadzobník". Podľa Sadzobníka poplatkov a odmien je úroková sadzba pre vyčerpanú čiastku nižšiu ako 1.000,- Eur vo výške 2,19 % mesačne a úroková sadzba pre vyčerpanú čiastku vyššiu ako 1.000,- Eur vo výške 0,99 % mesačne. Odhliadnuc od toho, že odkaz na sadzobník je uvedený tak malým písmom, že je takmer nečitateľný, takto vymedzený údaj o úrokovej sadzbe v úverovej zmluve je neurčitý a pre spotrebiteľa nezrozumiteľný, čo má tie následky, ako keby vôbec nebol uvedený v zmluve. Nie je postačujúce pokiaľ je úroková sadzba uvedená v sadzobníku, pretože podľa zákona má byť táto náležitosť uvedená priamo v zmluve. Ak veriteľ uplatňoval ročnú úrokovú sadzbu 26,28 % pri peňažných prostriedkoch čerpaných do sumy 1.000,-Eur, resp. ročnú úrokovú sadzbu 11,88 % ročne pri peňažných prostriedkoch čerpaných nad sumu 1.000,- Eur, mal ju jednoznačne vyjadriť v texte zmluvy. Odkaz na sadzobník je napísaný miniatúrnym písmom. Priemerný spotrebiteľ pri podpise zmluvy nevedel, v akej výške bude platiť úrokovú sadzbu. Bez jednoznačného uvedenia úrokovej sadzby nebol spotrebiteľ schopný vyhodnotiť cenu úveru, výhodnosť úverových podmienok. Navyše má súd za to, že v spotrebiteľských vzťahoch nie je prípustné, aby podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli zahrnuté do úverových podmienok alebo iných dokumentov (sadzobník), na ktoré samotná zmluva len odkazuje, a to vzhľadom na spotrebiteľskú povahu vzťahu a s prihliadnutím na zákonom vyžadovanú písomnú formu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve absentuje aj zrozumiteľný údaj o výške splátok úveru, ktorá náležitosť musí byť v zmluve obsiahnutá podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z.. V zmluve je uvedené, že výška mesačnej splátky je 4% z dlžnej čiastky a splátky sú zročné do 20. dňa v mesiaci, čo je nedostatočný údaj, pretože nie je zjavné, aká je skutočná výška mesačnej splátky úveru. Vymedzenie výšky mesačnej splátky 4 % z dlžnej čiastky, je neurčité, pretože bráni žalovanej pri podpise zmluvy poznať konkrétnu mesačnú splátku, ktorú bude povinná veriteľovi hradiť a je pre spotrebiteľa zavádzajúce a odporuje ustanoveniu § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z.. Z uvedených dôvodov v obdobných veciach dospeli k rovnakým právnym záverom aj iné súdy v ich rozsudkoch, napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 14Co 70/2017 zo dňa 26.11.2019, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co143/2019 zo dňa 29.4.2020, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13CoCsp 21/2021 zo dňa 30.3.2022.18. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd tiež zistil, že zmluva neobsahuje podstatnú náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona č. 129/2010 Z.z., a to ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) v správnej výške. RPMN je povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj ak ide o formu revolvingového úveru, t.j. automaticky obnovovaného úveru, ktorý je čerpaný podľa vôle dlžníka a je dopĺňaný veriteľom, a môže trvať neurčitú dobu. Súdy už opakovane konštatovali, že je prekonaný názor o nemožnosti vypočítať RPMN vzhľadom na revolvingovú povahu úverov (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.10.2012, sp. zn. 17Co/215/2012, Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.3.2014, sp. zn. 2Co/135/2013, Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.10.2013, sp. zn. 6Co/138/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co 88/2018 zo dňa 12.11.2018). Zákon č. 129/2010 Z.z. určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN v zmluve, no neuvádza, že by sa táto povinnosť dodávateľa nevzťahovala na zmluvy o revolvingovom úvere. Nič nebránilo veriteľovi uviesť RPMN na základe indikatívneho výpočtu na začiatku zmluvného vzťahu zmluvy o úvere pre prípad jednorazového čerpania celého úverového rámca 2.300 Eur..“

110. Ak Zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti (uvedené aj v čl. 10 ods. 2 Smernice), táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, k čomu v predmetnej veci nepochybne došlo.

111. Vzhľadom na nesplnenie zákonných náležitostí Zmluvy o úvere mal súd prvej inštancie za to, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový a keďže pre tento záver postačuje nesplnenie čo i len jednej z uvedených zákonných náležitostí, preto súd posúdil úver ako bezúročný a bezpoplatkový.

112. Predtým, ako súd môže pristúpiť k preskúmaniu nekalosti zmluvnej podmienky, musí dospieť k záveru, či nejde o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

113. Je potrebné konštatovať, že zmluvné podmienky sa netýkajú hlavného predmetu plnenia ani primeranosti ceny.

114. Vo vzťahu k posúdeniu individuálnosti zmluvných dojednaní je kľúčom k pochopeniu individuálneho zmluvného dojednania práve možnosť spotrebiteľa svojou vlastnou aktivitou a konaním ovplyvniť obsah a podstatu zmluvnej podmienky. Takáto možnosť je podľa ustanovení Občianskeho zákonníka sústredená výhradne v úprave procesu rokovania o zmluve, ktoré predstavuje jediné štádium kedy môže spotrebiteľ ovplyvniť obsah zmluvy a jej podmienok. Preto aj odsek 2 (pozn. súdu § 53 ods. 2 OZ) je potrebné vykladať v intenciách vzniku spotrebiteľskej zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu pri dojednávani ktorého adresát ponuky alebo návrhu tento akceptuje, pričom predtým sa s ním mal možnosť oboznámiť a návrh modifikovať. Ak nebudú dané podmienky a možnosť spotrebiteľa zmeniť návrh zmluvnej podmienky, t. j. zmeniť jej obsah, a tým v parciálnej časti predložiť dodávateľovi nový návrh, nebude možné za žiadnych okolností hovoriť o priestore na vznik individuálnych dojednaní. Iba dôsledné garantovanie a vykonávanie práv spotrebiteľa v predzmluvnej fáze a pri dojednávani zmluvy s dosahom na reálne zmeny ich podmienok bude vytvárať relevantný priestor vzniku individuálneho zmluvného dojednania. (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 574).

115. Súd teda v ďalšom skúmal, či napadnuté zmluvné dojednania spôsobujú značnú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 OZ).

116. „Článok 3 smernice len abstraktne uvádza skutočnosti, ktoré dávajú zmluvnej podmienke, ktorá nebola individuálne dohodnutá, nekalý charakter, že príloha, na ktorú odkazuje článok 3 ods. 3 smernice, obsahuje len indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré možno považovať za nekalé, a že podľa článku 4 smernice sa má nekalý charakter zmluvnej podmienky posudzovať so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvorenia.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-137/08, VB Pénzügyi Lízing)

117. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. Za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia).

118. OZ obsahoval v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. To znamená, že súdu nebráni žiadna prekážka, aby vyvodil dôsledky zo zmluvného dojednania štandardnej formulárovej zmluvy, ak spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa ako spotrebiteľka a ako slabšia strana sporu, nemala možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy a nepochybne je z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9C oCsp 19/2021).

119. „Čl. 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že existencia „značnej nerovnováhy“ nevyhnutne nevyžaduje, aby výdavky, ktoré znáša spotrebiteľ na základe zmluvnej podmienky, mali na tohto spotrebiteľa značný ekonomický vplyv vzhľadom na hodnotu predmetnej transakcie, ale môže vyplývať už zo samotnej skutočnosti dostatočne závažného narušenia právneho postavenia, v ktorom sa tento spotrebiteľ ako zmluvná strana nachádza na základe platných vnútroštátnych predpisov, či už formou zúženia obsahu práv, ktoré mu podľa týchto predpisov vyplývajú zo zmluvy, prekážky v ich výkone alebo tiež formou prenesenia dodatočnej povinnosti, ktorú vnútroštátne predpisy nestanovujú, na spotrebiteľa, pričom vnútroštátnemu súdu na účely posúdenia prípadnej existencie značnej nerovnováhy prináleží zohľadniť povahu tovaru alebo služby, ktorá je predmetom zmluvy, všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením tejto zmluvy, ako aj všetky ostatné podmienky zmluvy.“ (rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-226/12, Constructora Principado)

120. „Pre právne posúdenie stavu nerovnováhy je potrebné predovšetkým vykonať test proporcionality, ktorý vychádza v úvodnej fáze z porovnania zmluvnými podmienkami privedeného stavu so stavom absolútnej - teoretickej rovnosti zmluvných strán. Práve uvedená komparácia je spôsobilá umožniť vykonanie testu proporcionality vo vzťahu ku konkrétne namietaným zmluvným podmienkam. Z praktického pohľadu možno nadobudnúť dojem, že značná nerovnováha je implikovaná práve záväzkami, v ktorých vystupuje na jednej strane slabšia zmluvná strana. Uvedená premisa môže mať štatút vyvrátiteľnej domnienky a jej aplikácia je nanajvýš opodstatnená, keďže aj samotná filozofia smernice Rady 93/13/EHS prezumuje, že nadvláda dodávateľov nad spotrebiteľmi zakladá východiskový stav určitej miery nerovnováhy, ktorý je potrebné korigovať pozitívnym zásahom štátu. Dané myšlienky vychádzajú z teórie spotrebiteľského správania a ekonómie, v rámci ktorých pristupujúca nadvláda dodávateľa predstavuje len využitie existujúcej výhody na maximalizáciu prospechu jednej strany na úkor strany druhej. Filozofiu, ktorú naznačujeme, dlhodobo potvrdzuje aj Súdny dvor EÚ vo svojich rozhodnutiach Mostaza Claro, Godard, Asturcom a pod. Z uvedeného plynie, že vlastným testom neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné preveriť prvotnú prezumpciu založenú na predpokladaní existencie nerovnovážneho postavenia zmluvných strán. Z tohto dôvodu je zrejmé, že test neprijateľnosti zmluvných podmienok nie je hľadaním nerovnováhy, ale preverovaním existujúceho stavu rovnováhy so zreteľom na právne postavenie spotrebiteľa. V poradí druhým významným bodom z pohľadu koncepcie odseku 1 je už spomenutá implicitná legálna definícia neprijateľnej zmluvnej podmienky s poukazom na materiálne kritériá spôsobovania značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. .... v prípade neprijateľnej zmluvnej podmienky je potrebné vykonať kumulatívnu analýzu značnej nerovnováhy v neprospech spotrebiteľa, ktorej predmetom je zameranie a účinok privedený zmluvnou podmienkou.“ (Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 562).

121. „Aspekt značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa ako materiálny znak neprijateľnosti zmluvnej podmienky rozvinula judikatúra súdov SR aj nasledovnými dvomi smermi: a)

značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je podľa generálnej klauzuly založená aj vtedy, ak je spotrebiteľ vystavený nejasnej, nezrozumiteľnej alebo neurčitej zmluvnej podmienke, z ktorej nemožno určiť práva a povinnosti plynúce pre spotrebiteľa. Najčastejšie prípady nejasnosti a nezrozumiteľnosti zmluvnej podmienky spočívajú v používaní komplikovaných a náročných technických a iných sofistických termínov, v nejasnej formulácii zmluvného ustanovenia, ktorá ho robí nepochopiteľným pre spotrebiteľa. Neurčitosť zmluvnej podmienky úzko súvisí s jej nezrozumiteľnosťou a týka sa väd jej obsahu, ktorých následkom je, že spotrebiteľ je vystavený právnej neistote v otázke úpravy práv a povinností v konkrétnom štádiu zmluvného vzťahu. Ako príklad možno uviesť úpravu zmluvnej podmienky zľavy dojednávanej so spotrebiteľom v prípade alternatívneho dodávateľa energií, ktorú identifikovala Komisia na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich (ďalej len „Spotrebiteľská komisia“): Nejasnosť, neurčitosť a nezrozumiteľnosť zmluvnej podmienky sa na strane spotrebiteľa prejavuje jednoducho, a to nemožnosťou ustáliť obsah podmienky a režim práv a povinností. Uvedené atribúty bude spĺňať aj zmluvná podmienka, ktorá bude v dôsledku napríklad kolízie s inými zmluvnými podmienkami nevykonateľná a tak nebude možné ustáliť jednoznačne režim úpravy práv a povinností v spotrebiteľskom záväzku. Ako príklad možno uviesť ustanovenie nevykonateľnej zmluvnej povinnosti spotrebiteľa, ktoré by sa viazalo na zmluvné podmienky, ktoré by neboli súčasťou zmluvy alebo zmluvných podmienok. V poradí ďalším príkladom nevykonateľnej zmluvnej podmienky bude garancia

práva vypovedať spotrebiteľskú zmluvu v lehote 10 dní od doručenia oznámenia o jednostrannej zmene podmienok, ak súčasne iná zmluvná podmienka veriteľovi umožní spotrebiteľa s takouto zmenou oboznámiť aj dodatočne, t. j. po jej vykonaní;

b)

značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je podľa generálnej klauzuly založená aj vtedy, ak sa zmluvná podmienka v neprospech spotrebiteľa odchyľuje od ratio legis zmluvného ustanovenia, hoci aj dispozitívnej povahy vychádzajúc pritom z jednostrannej kogentnosti všetkých ustanovení zákona regulujúcich spotrebiteľské zmluvy. V tomto prípade ide o identifikáciu takých zmluvných podmienok, ktoré spochybnia garanciu zákonného režimu a účelu právnej úpravy v neprospech spotrebiteľa, sa od zákona odchyľia. Práve uvedené odchylenie sa od ratio legis zákona v neprospech spotrebiteľa zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Judikatúra takýto prípad stotožňuje napríklad so zmluvnou podmienkou, podľa ktorej má dodávateľ nárok na náhradu škody aj popri paušalizovanej náhrade škody v podobe zmluvnej pokuty. Normy Občianskeho zákonníka ustanovujú, že nárok na náhradu škody v tomto prípade zo zákona poškodenému nepatrí a možno sa na ňom nad rámec zákona dohodnúť. V tejto situácii práve táto zákonná odchylná dohoda predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku zakladajúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ako príklad možno uviesť dohodu o tom, že aj po zániku záväzku medzi dodávateľom a spotrebiteľom zostane dodávateľovi zachovaný nárok zo zmluvnej pokuty. V tomto prípade je ratio legis vyjadrené v § 48 ods. 2 v spojení s § 52a ods. 2 OZ, ktoré na prospech spotrebiteľa prezumujú, že odstúpením od zmluvy sa od začiatku zrušujú uzavreté zmluvy, a to aj vzájomne závislé. V tomto zmysle akákoľvek dohoda, ktorá bude v rozpore s ratio legis zákonnej úpravy na škodu spotrebiteľa, bude predstavovať neprijateľnú zmluvnú podmienku. Možno uviesť aj obdobný príklad, kedy konajúce súdy odklon od úrokov z omeškania ustanovených vykonávacím právnym predpisom vyhodnotili ako neprijateľnú zmluvnú podmienku založenú na odchyľke od ratio legis právnej úpravy.“ (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník I. § 1 - 450. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 564 - 565).

122. V rozhodnutí Vrchného krajského súdu v Brandenbursku (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006, č. k. 7 U 17/06, sa aplikoval výklad, podľa ktorého by zmluvná podmienka, ktorá je predmetom posúdenia, mala byť podrobená možnému najneprijateľnejšiemu výkladu, ktorý sa s ňou spája a aký pri posudzovaných zmluvných podmienkach vôbec prichádza do úvahy.

123. Majúc na zreteli vyššie uvedené východiská súd dospel k záveru, že napadnuté zmluvné ustanovenia sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami, a to z nasledovných dôvodov.

Zmluvná podmienka uvedená v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 5. Podmienky splácania úveru, § 10, v znení: „Klient je povinný ako variabilný symbol platby uvádzať číslo ÚZ, prípadne iný variabilný symbol písomne oznámený klientovi. Neuvedenie správneho variabilného symbolu je považované za neuhradenie splátky úveru so všetkými dôsledkami.“

124. Táto zmluvná podmienka bola posúdená zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí. „Pokiaľ ide podmienku v hlave 5. Podmienky splácania úveru § 4 tak súd má za to, že aj táto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže týmto ustanovením veriteľ svojvoľne neuznáva splátku úveru, hoci dlžník splátku riadne uhradil. Takouto podmienkou by sa spotrebiteľ aj napriek riadne uhradenej splátke, dostal do omeškania, čo je nepochybne v neprospech spotrebiteľa. Žalovaný disponuje dostatočnými technickými prostriedkami, aby aj v prípade splátky, ktorá neobsahuje variabilný symbol, alebo obsahuje nesprávny variabilný symbol, túto priradil k správnej zmluve.“ (porov. rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp 91/2020 zo dňa 7.9.2020).

125. Problematickým súd nevidí požiadavku uvádzania variabilného symbolu, ale sankcionovanie jeho neuvedenia – majúc za to, že nedošlo k riadnemu uhradeniu splátky.

Zmluvné podmienky uvedené v Úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. pre Clubcard kreditnú kartu k Úverovej zmluve č. 6109068241, zo dňa 28.9.2011, a to v Hlave 14. Sankcie účtované v dôsledku omeškania klienta:- § 1, v znení: „V prípade omeškania klienta s úhradou splátky je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,- EUR v prípade prvej upomienky a 12,- EUR v prípade druhej a ďalšej upomienky.“- § 2, v znení: „V prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená

klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,- EUR.“

126. Predmetné zmluvná podmienka svojou povahou predstavuje skrytú sankciu predstavujúce zmluvnú pokutu, ktorá je neprijateľná podmienka v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) OZ. Takéto poplatky majú jednoznačne sankčný charakter, nie je za ne ani poskytované protiplnenie, čo treba považovať za neprijateľné (tzv. teória skutočného plnenia). V tomto smere je irelevantné, či žalovaný vystavil, alebo nevystavil žalobkyni upomienky, a či za ne účtoval v zmluve o úvere uvedené poplatky; relevantné pre súdne rozhodnutie je to, že takéto podmienky vo formulárovej, žalovaným (jeho právnym predchodcom) pripravenej zmluve zakotvené boli. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky dodávateľa, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky, ktoré si v zmluve vopred sám určil, jedná o zmluvnú podmienku, ktorá nebola individuálne dojednaná a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pričom poplatok umožňuje získať na úkor spotrebiteľa majetkový prospech nad rámec skutočných a účelných výdavkov.

127. Ustanovenie o zmluvnej pokute v obchodných podmienkach býva posúdené zo strany všeobecných súdov ako neprijateľná v zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. k) OZ a súd nevidí dôvod na odklon od uvedených rozhodnutí, napr. rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29Csp/137/2018.

128. Za neprijateľné tiež považoval také konanie veriteľa, v zmysle ktorého zakomponoval dohodu o zmluvnej pokute do Obchodných podmienok, ktoré mali bližšie upravovať práva a povinnosti zmluvných strán uvedené v Zmluve. Nemožno konštatovať, že v danom prípade bola dohoda o zmluvnej pokute individuálne dojednaná stranami zmluvy. Vzhľadom na obsah a rozsah Obchodných podmienok si priemerný spotrebiteľ nevšimne, že podpisuje dojednanie zmluvnej pokuty.

129. Navyiac súd poukazuje na to, že zmluvná pokuta nesmie byť dojednaná ako súčasť nepodpísaných VOP (porov. závery Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11. 11. 2013).

130. Zmluvná podmienka predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatnou, keď spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keď veriteľ si podľa nej môže duplicitne, popri zákonom úroku z omeškania, ktorý predpokladajú priamo právne predpisy ako sankciu pre dlžníka pre prípad omeškania, uplatňovať sumu 17 eur pri každom jednotlivom omeškaní žalobkyne s úhradou splátky. Súd to považuje za neprimeranú sankciu, aj s poukazom na skutočnosť, že uvedenú sumu by si veriteľ mohol uplatňovať bez ohľadu na dĺžku omeškania, a teda aj pri omeškaní v trvaní napr. jedného dňa by okrem omeškanej splátky žalobca musel uhradiť sumu 17 eur navyiac ako zmluvnú pokutu. Pri oneskorenej úhrade peňažného plnenia nemôže ostať bez povšimnutia výška pohľadávky vzniknutej porušením záväzku. Paušálne dojednanie zmluvnej pokuty, ktoré vôbec nezohľadňuje výšku pohľadávky vzniknutej porušením záväzku, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

131. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

132. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa bola v konaní procesne úspešná, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vyšším súdnym úradníkom.

133. ho plnenia nemôže ostať bez povšimnutia výška pohľadávky vzniknutej porušením záväzku. Paušálne dojednanie zmluvnej pokuty, ktoré vôbec nezohľadňuje výšku pohľadávky vzniknutej porušením záväzku, predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku.

134. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

135. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyňa bola v konaní procesne úspešná, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vyšším súdnym úradníkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.